

РЕШЕНИЕ

№ 6606

гр. София, 31.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 01.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **346** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Образувано е по искова молба на Г. М. Я. срещу Столична община. Промяната на ответника е допусната с Определение № 5192 от 23.07.2013г.

С исковата молба се претендира обезщетение в размер на 18500 лв., представляващи претърпени имуществени вреди – пропуснати ползи за периода 01.03.2002г. – 30.09.2004г., ведно с мораторната лихва върху тази сума в размер на 5740 лв. за периода 08.01.2010г. – 08.01.2013г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане. Обезщетението се претендира вследствие Отказ на главния архитект на район Л., Столична община изх. № АБ-М-17/28.01.2004г. за узаконяване на строеж „Преустройство на офис в кафе аперитив” находящ се в УПИ III-540,541,542, кв. 182, м. Л. – Шч. по плана на [населено място], отменен със Заповед № ДК-04-6/23.01.2008г. на Началника на Столична РДНСК. Съображения за основателността на исковете са изложени и в писмени бележки. Счита, че искът не е погасен по давност. Моли съдът да отхвърли исковата молба. Претендира разноски.

Ответникът по иска Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва иска по основание и размер, по съображения изложени в писмен отговор на исковата молба. Позовава се на изтекла давност.

Прокуратурата на Република България – чрез прокурор Никова, изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция по основание и

размер. Позовава се на изтекла давност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Видно от нотариален акт № 113 от 17.08.2001г. Г. М. Я. е собственик на офис № 2, находящ се в [населено място],[жк], [улица], на партера, със застроена площ от 92,42 кв. м. С договор за наем от 23.08.2001г. Я. е предоставил помещението под наем, като е уговорено, че помещението ще се използва за търговски нужди. С писмо рег. № АБ-М-17 от 28.01.2004г. Главният архитект на СО, район Л. е отказал узаконяване на обект „Преустройство на офис в кафе аперитив, намиращ се на [улица]”. По жалба на Я. до Началника на СРДНСК от 11.02.2004г., със Заповед № ДК-04-6 от 23.01.2008г. на началника на СРДНСК отказът на Главния архитект на СО, район Л. е отменен. С Определение № 1091 от 07.05.2008г. по дело 1914/2008г. на АССГ, съдът е оставил без разглеждане жалбата на Етажната собственост Б. 58 срещу Заповед № ДК-04-6 от 23.01.2008г. на Началника на СРДНСК. Определението е потвърдено от ВАС, с Определение № 12818 от 26.11.2008г. по дело № 9266/2008г. на ВАС. С Акт за узаконяване № 01/01.02.2010г. на Главния архитект на СО, район Л. е узаконено преустройството на офис № 2 в кафе аперитив. По делото е представена и Заповед № 232 от 03.07.2002г. на Началника на СРДНСК, с която е забранено ползването на неприятия по установения ред строеж „кафе - аперитив”, находящ се на [улица], т. е. имотът на ищеца.

Изслушана е и е приета съдебно – оценителна експертиза, относно размера на обезщетението за пропуснати ползи, която съдът кредитира. Разпитан е и свидетеля П. А. М., чиито показания, като логични и последователни, съдът кредитира.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата или общините, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки, които в случая ще бъдат преценени с оглед основанието, на което се иска ангажиране на отговорността на държавата – административен акт:

1. Незаконосъобразен акт, отменени по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК). Законодателят въвежда като абсолютна процесуална предпоставка за иск по чл. 1, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ изискването по чл. 204, ал.1 от АПК, искът да се предяви след предварителна отмяна на незаконосъобразния административен акт по съответния ред.
2. Вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/.
3. Причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

В процесния случай обезщетението се претендира за периода от 01.03.2002г. –

30.09.2004г. Вредите се претендират от отменения със Заповед № ДК-04-6 от 23.01.2008г. на Началника на СРДНСК Отказ на Главния архитект на СО, район Л. за узаконяване на строеж „Преустройство на офис в кафе аперитив”. Исковата молба е неоснователна предвид следното:

Отговорността по предявения иск по чл. 1 от ЗОДОВ е невиновна, обективна отговорност за вреди, причинени от отменен административен акт или незаконни действия или бездействия на служители при и по повод изпълнение на възложена им административна дейност. До приемане на Закона за отговорността на държавата за вреди причинени на граждани /ЗОДВПГ/, ДВ, бр. 60/1988 г. държавата отговаря за вреди, причинени на граждани по реда на ЗЗД. С приемането на ЗОДВПГ по този ред се ангажира отговорността само на държавата. С § 98, т. 1 от от ПЗР на АПК (обн. ДВ, бр. 30/11.04.2006 г.) бе изменено заглавието на закона в "Закон за отговорността на държавата и общините за вреди", като самият закон претърпя изменение в чл. 1, ал. 1 и отговорност вече се носи и от общините за вреди, причинени от незаконосъобразни административни актове, действия и бездействия на общинската администрация. С влизане в сила на АПК отговорността се реализира по реда на чл. 203 – чл. 207 АПК, при спазване на ЗОДОВ като материален закон. Материалноправната норма на § 98, т. 1 от ПЗР на АПК, с която е изменено наименованието на закона и чл. 1 от същия, няма обратно действие, защото такава не ѝ е придадено с изрична разпоредба, както изисква чл. 14, ал. 1 от ЗНА. Затова не може да бъде ангажирана отговорността на Столична община за претендирания период - 01.03.2002г. – 30.09.2004г., тъй като към този момент законът не предвижда такава отговорност за общините по този специален закон. В този смисъл Решение № 7218 от 25.05.2011 г. на ВАС по адм. д. № 2289/2011 г., III о. Само на това основание исковата молба се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Отделно от това съдът намира, че не са налице всички предпоставки от фактическия състав, за да се ангажира отговорността на ответника. Безспорно по делото се доказва наличието на отменен административен акт, от които се претендират вредите, т. е. налице е първата предпоставка. Не са налице останалите предпоставки. Ищецът претендира имуществени вреди, под формата на пропуснати ползи от невъзможността да реализира доходи от наем на обекта, чиито собственик е. Имуствените вреди по принцип представляват: претърпяна загуба и/или пропуснатата полза. За да е налице претърпяна загуба е необходимо нещо да съществува в патримониума на ищеца и в резултат на незаконосъобразен акт, действия или бездействия да се е стигнало до неговата липса, погиване, увреждане, т. е. до намаляване на имущественото състояние, до обедняване с нещо. Пропуснатата полза представлява неосъщественото увеличаване на имуществото, макар да са съществували всички изгледи за това, а като резултат от деянието ищецът е бил лишен от сигурна облага. В настоящия случай ищецът претендира имуществени вреди под формата на пропуснатата полза. По делото не се ангажираха доказателства за реална възможност за отдаване под наем на офиса, преустроен в кафе аперитив. От показанията на свидетелката М. се установи, че след затварянето на обекта е имало кандидати да наемат обекта, вкл. и фирмата, в която тя е работила. Това обаче не доказва, че е имало реална възможност обекта да бъде отдаден под наем. За да се приеме, че е налице пропуснатата полза следва да се представят убедителни доказателства за водени реални преговори за отдаване под наем на кафе аперитива, за реално обсъждани между страните варианти на наемна цена и т.н. По делото от ищеца

не се представиха доказателства за наличието на възможност за увеличаване на имуществото му, от които ищецът е бил лишен. Изслушаната по делото съдебно икономическа експертиза също не доказва наличието на реална възможност за увеличаване на имуществото на ищеца. Вещото лице посочва, че е изследван статистически пазара на отдаване под наем на подобни имоти под наем за района в специализираните сайтове. Не са съпоставени реални сделки с имоти с характеристики, подобни на обекта на ищеца. Предлаганите наемни цени в специализираните сайтове не означава, че на същите цени се сключват договорите за наем, доколкото те подлежат на договаряне. Поради тази причина съдът възприема експертизата, но намира, че по този начин не се доказва размерът на неосъществено увеличаване на имуществото.

Не е налице и третата предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата - причинна връзка между постановения незаконнообразен акт и настъпилия вредоносен резултат. Вредите на ищеца не са в причинна връзка с отменения отказ за узаконяване за претендиращия период 01.03.2002г. – 30.09.2004г. Вредите, ако има такива са причинени, от извършеното в този период, без съответните строителни книжа, преустройство. Отказът за узаконяване е постановен на 28.01.2004г. и е отменен на 23.01.2008г. Договорът за наем сключен през 2001г. е за отдаване на офис, а не на кафе аперитив. Само за периода от постановяване на отказа до неговата отмяна може да се преценява дали е налице причинна връзка между постановения незаконнообразен акт и настъпилия вредоносен резултат, но исковата молба не съдържа претенция за този период.

По отношение на въпроса с давността. С оглед представените по делото съдебни решения по дело 1914/2008г. на АССГ и по дело № 9266/2008г., Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК (задължително за съда с оглед чл. 130 ал. 2 от Закона за съдебната власт), към датата на приключване на устните състезания давността не е изтекла.

С оглед неоснователността на основната претенция неоснователни се явяват и акцесорните икове за мораторна и законна лихва.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковата молба с правно основание чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди на Г. М. Я. срещу Столична община, с която се претендира обезщетение в размер на 18500 лв., представляващи претърпени имуществени вреди – пропуснати ползи за периода 01.03.2002г. – 30.09.2004г. от отменен административен акт - Отказ на Главния архитект на район Л., Столична община изх. № АБ-М-17/28.01.2004г. за узаконяване на строеж „Преустройство на офис в кафе аперитив” находящ се в УПИ III-540,541,542, кв. 182, м. Л. – IIIч. по плана на [населено място], ведно с мораторната лихва върху тази сума в размер на 5740 лв. за периода 08.01.2010г. – 08.01.2013г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: